

Upravništvo: Ljubljana, Knafljeva
ulica 5. — Telefon št. 3122, 3123,
3124, 3125, 3126.

Insertni oddelki: Ljubljana, Selen-
burgova ul. 3. — Tel. 3492, 2492.
Podružnica Maribor: Gosposka ulica
št. 11. — Telefon št. 2455.

Podružnica Celje: Kocenova ulica št.
2. — Telefon št. 190.

Računi pri poš. ček. zavodih: Ljub-
ljana št. 11 842, Praga čisto 78.180,
Wien št. 105.241.

JUTRO

Naročnina znaša mesečno Din 25.—
Za izjemstvo Din 40.—

Uredništvo:

Ljubljana, Knafljeva ulica 5. Telefon
3122, 3123, 3124, 3125, 3126. Maribor
Gosposka ulica 11. Telefon št. 2440.
Celje, Strossmayerjeva ulica št. 1.
Telefon št. 65.

Rokopisi se ne vračajo. — Oglasi po
tarifu.

Po štirinajstih dneh

Štirinajsti dan poteka danes, odkar nas je marsejski zločin oropal našega Velikega kralja in pahnal v nesrečo ves naš narod. Še vedno skoro ne moremo doumeti, da je resnica, kar se je zgodilo, in da kralja Aleksandra res ni več med nami. Kakor težka mora, ki nas je v sanjah tlačila, se zdita ta dva tedna. Toda življenje gre dalje in zahteva tudi od nas vseh, da mu sledimo, ako nečemu propasti. In slediti mu moramo, drugače ne bi bili vredni najvišje žrtve, ki jo je za svoj narod in svojo domovino doprinesel Viteški kralj.

Cerkvena vrata na Oplencu so se zaprla. Na svoje domove so se razšle brezštevne množice, ki jih je bila bolesta polna ljubezen privedla v prestolnico, da še enkrat, poslednjič, pozdravijo svojega ljubljene vladarja. Padel je zastor za zadnjim dejanjem tragedije velikega kralja in plemenitega človeka. Med nami in nad nami pa je ostal njegov duh, ki nam kaže pravo pot in nas kliče k izvrševanju dolžnosti do domovine. Oh grozodejstvu in Marseilleu je narodu zastal dihal; življenje se je ustavilo in vse misli so bile posvečene samo njemu, ki je ležal na mrtvaškem odru in čakal, da nastopi zadnje pot k svojim prednikom. Sedaj pa je treba dvigniti glave in strniti vrste, vse sposobnosti in vso voljo osredotočiti na izvrševanje poslednjega kraljevega naročila.

Sedaj je tudi čas, misliti na kruto žalitev, ki je bila narodu prizadejana z marsejskim zločinom. Žaljen ni bil samo narod v svojih najsvetejših občutjih, žaljena je bila pravica, ranjena je bila velika ideja miru in sprave med narodi, katere plemeniti glasnik je bil kralj Aleksander.

Pravica gre svojo neizprosno pot. Vedno višje se dviga zavesa izpred zločinske zarote in kmalu ne bo več nobene tajnosti, nobene nejasnosti o morilih, ki so hladnokrvno in premišljeno pripravljali svoje krvavo hudodelstvo. Toda to je je kriminalna stran marsejskega grozodejstva. Zaslužena kazen bo zadela tiste, ki so neposredno dvignili roke k izvršenemu dejanju. Vsi ti atentatorji, kakorkoli se že imenujejo, ki čakajo v ječi pravične sodbe, pa so vendarle majhni, brezpomembni hlapi, katerim bi se izkazalo preveč časti, če bi se v njih iskalo resnične krivice dejanja, ki naj bi pretreslo zgodovino, če bi se videlo v njih več kakor manjvredne subjekte, ki se morajo izrebiti iz človeške družbe, kakor se pohodi strupen mrtec. Pravica, ki bo nad njimi izpolnila svojo dolžnost, ne more pomeniti zadostne za srce zadete moralne in etične vrednote civiliziranega sveta.

Zločin v Marseilleu je kakor z žarometom posvetil v brezdana političnega podzemlja in razkril spačeno sliko kulture in civilizacije izvestnega dela Evrope. Prezgodaj bi bilo govoriti že zdaj o rezultatih, ki jih je in jih še bo spravila na beli dan že uvedena preiskava. Kadar bo končana, bo s prstom pokazala na prave krivce zločina, ki je zahteval tako dragoceno žrtev. Pokazala bo pa tudi, kje se skriva sovrážni miru in mednarodne solidarnosti. Kajti ideji miru so v resnici veljali marsejski streli.

Jugoslovanski narod je pokazal v tej neizmerni nesreči vso svojo resnobo in dostojanstvo, ki ne kričita po maščevanju. Navdaja ga pa neomajna volja, v zvezi z vsemi mednarodnimi činitelji, ki jih družijo plemenita načela, katerih glasnik je bil blagopokojni kralj Aleksander, stori vse, da za bodočnost onemogoči katastrofalna dejanja, kakor je bil marsejski zločin. Komunique, ki so ga skupno izdali zunanji ministri Male antante in Balkanske zveze o svojih sejah v Beogradu, vsebuje aktualen program. Ta izjava dobiva tem večji pomen, ker je bila izdana v soglasju drugih v prestolnici zbranih mednarodnih činiteljev. V tem je dovolj jamstva, da se bodo v resnici dosegli potrebni mednarodni ukrepi, s katerimi bo iz evropske skupnosti odpravljena sramota zločinskega konspirativstva; še vedno, da se bodo ti ukrepi tudi z neizprosno doslednostjo izpolnjevali.

Solidarnost odličnih predstavnikov evropske mirovne politike, ki se je pod vtisom tragične smrti kralja Aleksandra le še poglobila, je vsak aktivum, ki živo priča, da atentat ni dosegel svojega namena, če je bil zasnovan zato, da se prekine veliko delo evropske pacifikacije in da se poruši, kar se je ob plemenitem vodilnem sodelovanju kralja-mučenika doslej zgradilo. Politika sprazumevanja in zblizanja se bo nadaljevala in ni dvoma, da bo končno triumfirala nad sovraštvom in negacijo.

Še manj pa se je posrečil namen zločinskih spletk, če so njih avtorji morda hoteli vreči baklo razdora v zedinjeni jugoslovanski narod. Morda nikdar ni jugoslovensko edinstvo bolj slovesno in prepričevalno manifestiralo svoje realnosti kakor ob odprtem grobu kralja Uedinitelja. Jugoslovenstvo ni fikcija, kakor so njegovi sovražniki skušali dopovedati svetu. Jugoslavija ni tvorba diplomatov, marveč trdno dejstvo, s katerim mora svet računati.

To jugoslovenstvo, ki se je preko vseh plemenskih in verskih razlik združilo

Obnovljena Uzunovičeva vlada

ojačena z vsemi tremi ministrskimi predsedniki šestojanuarskega režima gg. Živkovićem, dr. Marinkovićem in dr. Srškićem

Beograd, 22. oktobra p. Po celodnevni posvetovanjih s političnimi voditelji je mandat krone g. Nikola Uzunović nocoj kasno zvečer odšel na Dedinje in predložil kraljevim namestnikom ukaz o imenovanju nove vlade. Namestniki so ukaz podpisali.

V novi Uzunovičevi vladi so ostali prav vsi dosedanjí ministri z edino izjemo ministra vojske in mornarice; vsi so obdržali svoje dosedanje resore. Poleg tega so vstopili v vlado vsi dosedanjí ministrski predsedniki šestojanuarskega režima gg. Peter R. Živković, dr. Voja Marinković in dr. Milan Srškić.

Nova vlada je torej sestavljena tako-le:

predsednik: Nikola Uzunović;
minister vojske in mornarice: armijski general Peter Živković;
ministra brez portfelja: dr. Voja Marinković in dr. Milan Srškić;

kmetijstvo: dr. Dragutin Kojić;
prosveta: dr. Ilija Šumenković;
pravda: Božidar Maksimović;
telesna vzgoja: dr. Grga Andjelinić;
trgovina in industrija: Juraj Demetrović;
finance: dr. Milorad Djordjević;
gradnje: dr. Stjepan Srkulj;
zunanje zadeve: Bogoljub Jevčić;
notranje zadeve: Živojin Lazić;
socialna politika: dr. Fran Novak;
šume in rudniki: dr. Milan Ulmanskij;
promet: Ognjen Kuzmanović.

Na novo imenovana vlada je bila nocoj okrog ponoči zaprisežena.

TEŽAVE IN OVIRE PRI RAZKRIVANJU OZADJA ATENTATA V MARSEILLEU

Francoske oblasti sicer z veliko vnemo nadaljujejo preiskavo, vendar pa so zadele na velike težkoče — Ali bo Italija izročila Pavelića in Kvaternika ali ne?

Pariz, 22. oktobra. d. Francoska javnost je zelo presenečena, ker italijanska policija v Turinu ni dovolila francoskemu policijskemu inspektorju Royeru, ki je prišel iz Pariza, da bi videl dr. Pavelića in Kvaternika v zaporu.

Francoski policijski inspektor je končno vendarle izposloval, da so postavili Pavelića in Kvaternika nekaj vprašani, ki se tičejo njihovega sodelovanja pri atentatu v Marseilleu, vendar pa sta oba ponovno izjavila, da o stvari ničesar ne vešta in da nimata z atentatom nobene zveze.

V nasprotju s prvimi poročili iz Turina ni točno, da sta Pavelić in Kvaternik uničila vse svoje dokumente. Po najnovejših izjavah italijanskih oblasti sta imela polne liste, ki niso bili francoski, niti italijanski, kakšni pa so bili. Italijani nečisto povedati.

Pavelić in Marseille

Pariz, 22. oktobra. p. Dosedanja preiskava je dokazala povsem neizpodbitno, da je bil Pavelić tik pred atentatom v Marseilleu. Policijski organi so točno dognali, kje vse se je mudil in s kom je govoril na ozemlju marseilske občine. Nastanil se je v nekem hotelu blizu marseilske železniške postaje. V prijavno knjgo se je vpisal lastnorčno, vendar pa je navedel napačne podatke. Marseilska policija ima na razpolago njegov rokopis ter je s primerjanjem ugotovila njegovo pisavo v določni prijavi knjigi. Prišel je v Marseille, kakor je sam navedel v knjigi, 29. septembra ponoči. V knjigo je vpisal, da je prišel v Marseille iz Rumunije preko Italije. Z njim v družbi se je nastanila v hotelu tudi neka okrog 40 let stara ženska, ki se je prijavila kot njegova žena. Policijski organi so osebi hotela pokazati fotografije dr. Pavelića in vsi uslužbenci so potrdili, da je dotični človek stanoval v njihovem hotelu. V hotelu je ostal do 3. oktobra. Ko se je s hotelskim avtobusom v družbi svoje spremljevalke odpeljal na železniško postajo, je kupil vozni listek za pot do italijanske meje. S postaje dalje se izgubila vsaka sled za njim.

Francoski tisk o postopanju italijanskih oblasti

Pariz, 22. oktobra. p. Glede na to, ker italijanske oblasti niso dovolile francoskemu policijskemu inspektorju Royeru, da bi videl in zaslišal Pavelića in Kvaternika, piše »Populaire«, da izkorišča italijanska policija vse možnosti za izigravanje preiskovalnega postopka z namenom, da bi preprečila končni uspeh preiskave v Annemassu in Marseilleu. Listi tudi z obžalovanjem navajajo, da je prišel italijanski tisk zagovarjati Madžarsko, kar je povzročilo, da je legla pred vsem svetom na italijanski fašizem temna senca. Listi so mnenja, da bo Italija sedaj tembolj gotovo izročila Pavelića in Kvaternika Franciji, ker je nedvomno opazila, kako mučen vtis je napravil na vse francoske kroge incident, ki se je pripetil včeraj v Turinu, ko francoskemu policijskemu inspektorju niso dovolili, da bi prisostvoval ponovnemu zaslišanju obeh zločincev. Vsekakor ni v interesu Italije, da se njena policija osumi neobektivnosti v preiskavi glede marseilske tragedije. Preiskava je dejansko že zaključena in ničesar več ne preostaja.

Značilno je po mnenju francoskih listov tudi to, da je prav te dni prišel v Rim madžarski zunanji minister Kanya, ki naj bi bil posetil Mussolinija le zaradi tega, okrog krste mrtvega voditelja v žalosti in ogorčenju kakor ena sama velika družina, je jamstvo, da življenjsko delo kralja Aleksandra ni bilo breznobno, da so globoko pognale korenine njegove vodilne ideje in da poideja življenje in razvoj naroda in države za vso bodočnost v smeri, ki jo je začrtal On.

da bi ga pregovoril, naj ne dopusti, da bi prišlo madžarsko podpiranje teroristov pred vso evropsko javnost Kanya, pravijo listi, je pričel igrati v Evropi strašno

Pavelić in Kvaternik tajita

Odločno odklanjaja sumničenje, da bi bila kakorkoli zapletena v marseilski atentat

Rim, 22. oktobra. w. Uradna agencija Stefani je objavila danes izid prvih zaslišanj dr. Ante Pavelića in Evgena Kvaternika v Turinu, ki so bila izvedena v zvezi z marseilskim atentatom.

Dr. Pavelić je izjavil pred policijo, da z marseilskim atentatom absolutno ni v nobeni zvezi. Sum tolmachi s trditvijo, da pozna metode, s katerimi se ga skuša zaplesti v to afero. »Jaz nisem nikomur dal nobenega mandata. Če kdorkoli izmed aretiranih v Franciji trdi, da je dobil takšen naoh od mene, laže.«

Pri drugem zaslišanju v sodnih zaporih v Turinu je dr. Pavelić odgovarjal na vprašanja po vprašalni poli francoskih varnostnih oblasti. Izjavil je med drugim: »Ni res, da sem bil 30. septembra v Marseilleu. V resnici še nisem bil nikoli v svojem življenju v tem mestu, v Franciji sploh na samo enkrat in sicer meseca junija l. 1927 v Parizu, kjer sem bival 4 do 5 dni kot zastopnik mesta Zagreba na nekem mednarodnem kongresu. Dne 30. septembra sem bil v Turinu. Dopolodne sem bil pri maši, popoldne pa na sprejedu. V petek dne 28. septembra sem prejel iz Karlovič varov brzojavno vest, da je tamkaj opoldne istega dneva umrl moj prijatelj polkovnik Stefan Dujlić. Potoval sem v Milan in telefoniral na Dunaj, da bi dobil podrobnejše vesti. Še istega večera sem se vrnil v Turin. Tudi v soboto dne 29. septembra sem bil ves dan v Turinu. Dne 1. oktobra sem odšel z ženo v neko šolo, da bi vpisal svojega otroka. Nadalje sem bil do 10. oktobra ves čas v Turinu, razen 5. oktobra, ko sem šel v

vlogo, ki so jo že sedaj točno prepoznali na Quaiu d'Orsay. Njegova politika ne bo mogla nikoli koristiti niti Madžarski niti komu drugemu.

Brescijo in 6. oktobra, ko sem potoval v Milan, da bi prisostvoval velikemu fašističnemu zborovanju na trgu pred stolnico.«

Evgen Kvaternik, ki je rojen l. 1910 v Zagrebu, je izjavil v prvem zaslišanju pred policijo, da obtožbe proti njegovi osebi nikakor ne držijo in jih odločno zavrača. Za aprila so me obtožili, je izjavil, da sem izročil zagrebškemu policijskemu agentu dva peklenška stroja, ki sta pozneje eksplodirala na policijskem ravnanstvu in povzročila precej stvarne škode. To je bil samo povod, da so opravičili zasledovanja za mojimi sorodniki. Očeta so zaradi tega aretirali in konfinirali. Proti meni je bila pred državnim sodiščem za zaščito države v Beogradu vložena obtožba, ki pa jo je moral državni tožilec nazadnje umakniti.

Na vprašanje glede osebe, s katero se je sestel in izvedel od nje za bivališče Pavelića, je izjavil Kvaternik, da imena te osebe kakor tudi kraja, kjer se je sestel z njo, noče navesti. »V preganstvu živim deset mesecev in vso to dobo sem preživel skoraj izključno v Berlinu, kjer sem se skrival pri nekem prijatelju Nemcu. V tej dobi sem parkrat potoval v Avstrijo. Dolžijo me, da sem bil Pavelićev delegat, kar pa je brez podlage in ima edino namen, da bi se promitralo Pavelića. Imel nisem nobenega mandata od nikogar in trdim kategorično, da od leta 1930 nisem bil več v Franciji. Ne poznam nikogar izmed aretiranih v Franciji in si nisem nikdar nadel ime Kramer.

Pravna stran izročitve

Neuspela misija francoskega policijskega inspektorja v Turinu — Francosko-italijanska pogodba glede izročitve zločincev

Pariz, 22. oktobra. č. Misija inspektorja francoske javne varnosti Royera ni uspela. Davi se je vrnil v Pariz in je obirno poročal o neuspehih svoje misije federalnemu kontrolorju francoske javne varnosti v Parizu, Mondanellu. Poudarila je, da Pavelić in Kvaternik ne bosta v Italiji ničesar priznala. Šele, če bosta ekstradirana, bosta priznala, da sta glavna krivca marseilskega atentata. Čim bosta konfirirana s Pospisilom, Rajičem in Kraljem, bosta morala priznati svoje intelektualno sodelovanje v zaroti in bosta morala navesti tudi vse podrobnosti o njeni organizaciji.

Kakor ugotavlja pariški listi, je vprašanje izročitve Pavelića in Kvaternika sredi zanimanja vse Francije in vsega sveta. Pariške oblasti upajo, da jim bo Italija izročila oba zarotnika. To je tudi dolžna že na osnovi mednarodnih pravnih določil. Vprašanje o ekstradiciji je urejeno s francosko-italijansko konvencijo, ki je bila sklenjena pred 64 leti. Po tej konvenciji sta Francija in Italija obvezani izročiti si medsebojno vse zločince, izjemši političnih zločincev in atentatorjev. Na podlagi francoske zakonodaje atentat na četa kake države ne spada v kategorijo političnih atentatov, nego v vrsto navadnih zločinov. To vračanje urešuje čl. 59 francoskega kazenskega zakonika tako glede udeležencev kakor tudi glede soudeležencev. Pavelić in Kvaternik sta odgovorna zaradi običajnega zločina,

nikakor pa ne zaradi političnega atentata, kakor skušata to dopovedati italijanskim oblastem. Pavelić in Kvaternik, pravijo francoski listi, morata biti sojena v Parizu skupno s Pospisilom, Rajičem in Kraljem ter ostalimi soudeleženci pri groznem marseilskem zločinu. Za vse njihove zločine določa francoski zakon smrtno kazen. To vedo tudi italijanske oblasti in prav tako tudi oba zločince. Nihče ne more dvomiti, da francoske oblasti zločincev ne bi obsodile na smrt na ta način, da se jim v Marseilleu na javnem kraju odseka glave. Prav zaradi tega pa je danes tudi vprašanje o ekstradiciji glavnega pomena.

Pariški tisk ugotavlja, da o tem vprašanju živahno razpravljajo v vseh pravnih krogih Evrope. Ugledni francoski odvetniki in pravniki, ki so pričeli diskusijo o tem izredno važnem vprašanju, so mnenja, da mednarodno pravo sicer še ni kodificirano, da razen nekaj važnih mednarodnih konferenc, izmed katerih je najpomembnejša haaska konferenca, ki je bila pred štirimi leti, ni bilo nikakih mednarodnih sklepov o tem vprašanju. Zato je treba zato računati z nekimi časovnimi komplikacijami glede ekstradicije Pavelića in Kvaternika vendar na moreta soudeležena pri marseilskem atentatu računati le s pribitkom nekaj dni ali tedni in nato z njuno neizbežno izročitvijo francoskemu sodišču v Marseilleu. Pra-

vica zahteva naglo in brezpogojno zadostenje. Ves francoski narod se silno čudi, da se morejo formalnosti zaradi ekstradicije zavlačevati tako dolgo, kakor da bi zločin nad velikim kraljem, ki mu je izkazal največjo čast baš te dni ves civilizirani svet, ne bil vreden takega zadostjenja. Pri atentatu je sodelovalo mnogo zločincev. Poleg šefa zavezniške države je bil ubit tudi francoski zunanji minister. Ali je mogoče, da more civilizirani svet dopustiti, da se razbojnik in banditi s pomočjo raznih službenih zaprek izognijo kazni ter se njihovo kaznovanje vsaj zavlačuje?

Izročitve ne bo

Milan, 22. oktobra. č. »Corriere della Sera« je o vprašanju ekstradicije Pavelića in Kvaternika francoskim oblastem objavil naslednjo razpravo:

Vprašanje političnih krivcev je mnogo bolj kočljivo kakor menilo nekateri evropski listi. Mednarodni običaj je in tudi večina mednarodnih pogodb določa v posebnih klavzulah, da se atentati proti šefom držav ne smatrajo kot politični, temveč kot običajni zločini. Toda v pogodbi, ki je bila sklenjena med Francijo in Italijo l. 1870, glede ekstradicije ni te klavzule in je v njej celo rečeno, da se tudi kriminalni politični delikti izključujejo iz te konvencije. V takem primeru mora priti vprašanje o ekstradiciji dr. Pavelića in Kvaternika še pred apelacijsko sodišče, ki ima razsoditi, ali naj se inkriminirana dr. Pavelić in Kvaternik izročita francoskim oblastem in ali se ima umor kralja Aleksandra v Marseilleu smatrati kot političen ali običajen zločin. Že glede na to, da pogodba iz l. 1870, nima klavzule o taki ekstradiciji, ni verjetno, da bo zahteva francoskih oblasti sprejeta. Ne glede na vse to pa ekstradicija francoskim oblastem ni odvisna le od razsodišča apelacijskega sodišča, marveč ima o njej sklepati še italijanska vlada, ker vprašanje o ekstradiciji ni le podrejeno sodni administraciji, nego je odvisno tudi od sklepov vlade. Zato zaključuje list, da je Italiji praktično popolnoma na prosto dana odločitev, ali sprejme ali zavrne francosko zahtevo po ekstradiciji dr. Pavelića in Kvaternika. Če bi se ekstradicija obeh obtožencev zavrnila, se bosta sodila v Italiji na podlagi dokazane gradiva, ki ga bodo zbrale francoske oblasti.

Tudi v Londonu so pravljali atentat

Pariz, 22. oktobra. p. Policijske oblasti so sedaj ugotovile, da je poleg obeh skupin atentatorjev, ki bi morale izvršiti atentat v Marseilleu, ki bi moral obstojati še tretja skupina, ki bi morala izvršiti atentat na kralja v Londonu, če bi prišel tja na obisk k svojemu sinu, sedanjemu kralju Petru II.

Demarša v Budimpešti

Budimpešta 22. oktobra. w. Kakor poročajo uradno, je danes jugoslovanski poslanik Vukčević izročil namestniku zunanjega ministra Horthy verbalno noto, v kateri naproša jugoslovanska vlada za poizvedovanja in aretacijo nekega emigranta, ki je po izjavi enega izmed v Franciji aretiranih teroristov sumljiv, da je doma ga pripravljati zaroto za umor kralja Aleksandra. Ime sumljive osebe v uradnem poročilu ni navedeno.

Kakor nadalje zatrjujejo je madžarska vlada ugodila želji jugoslovenske vlade ter naročila madžarskim oblastem, naj tjo uvedejo poizvedovanja.

Dr. Perić ni Perčec

V Liegu aretirani dr. Stjepan Perić priznava, da je bil član Paveličeve teroristične organizacije

Pariz, 22. oktobra. d. Listi so včeraj objavili vest, da v Liegu aretirana oseba ni nihče drugi kakor Stjepan Perić, kar pa je pomotno domneva, da so aretirali Perčeca. Je nastala na podlagi imena dr. Stjepana Perića, odveta iz Dubrovnika. Na madžarskem potnem listu št. A 4768 — 83.720, ki je bil izdan v Budimpešti dne 23. junija in ki so ga našli pri njem, stoji ime Perić, ki se je zdelo belgijskim oblastem slično s Perčecem. Zato se je tudi raznesla vest, da so Perčeca aretirali v Belgiji.

Pri zaslišanju, ki sta mu tudi prisostvovala zastopnik francoske policije ter jugoslovski delegat Milčević, je dr. Stjepan Perić izjavil, da je odvetnik iz Dubrovnika, rojen v Stonu v Dalmaciji 12. oktobra 1896. Prijeli so ga v Liegu 17. oktobra zvečer, ko se je sestel s člani vodstva Paveličeve organizacije iz Serainga, pol ure daleč od Liega.

Perić je nadalje izpovedal, da je bil Paveličev delegat za organiziranje delavcev in rekrutiranje »ustasov« v delavskih kolonijah v Belgiji, kamor je večkrat prišel v to svrhu. Stalno je prebival v Berlinu, kjer je bil sotrudenik glasila Paveličevih teroristov. Večkrat je potoval tudi v Italijo k Paveliču, zlasti pa v Milano, kjer se je sestajal z njim v hiši na Via Bombay št. 4 in 6. ki jo ima sedaj neki Pavle Gjuric.

Perić je bil v Parizu lani prvi dni aprila skupno z Jelićem, ki je sedaj glavni Paveličev delegat v Severni Ameriki.

V Berlinu je bil šef celokupne teroristične organizacije. Ko je bil v Parizu, je bil vedno v družbi Vladimirja Radica. Iz Pariza se je Perić vrnil v Berlin preko Metzja, kjer se je sestel z Beličem. Paveličevim delegatom za Metz in okolico, ki je umrl nedavno v Zadrju. V svojih nadaljnjih izpovedih je izjavil, da je ostal v Berlinu dalje časa in da so se tu nato zbrali dr. Mile Budak, Ante Bubalo, ki je bil Budakov telesni stražnik dr. Benimir Jelčić, tajnik organizacije Josip Milčević in neki Marko, ki je nadomestil Jelića, ko je odpotoval v Ameriko.

Perić je v nadaljnjih izjavah identifikiral tega Marka, ki je bil doslej policiji neznan. Ta Marko je stekelarski pomočnik Mio Bzik, ki je v Paveličevem imenu odredil naj atentatorji odidejo iz Madžarske v Francijo, v Marseille, da izvršijo atentat na kralja Aleksandra.

Razen tega je izpovedal, da je večkrat prišel v Aachen na sestanke z zastopniki Paveličeve organizacije delavcev v Belgiji, kjer jim je dajal navodila. Ko je bil namenjen v London, je bil v Liegu aretirani.

Podrobnosti iz Perićevih izpovedi

Liege, 22. oktobra. AA. Nadzornik francoske javne varnosti je skupaj z zastopniki belgijske policije preteklo soboto vso noč zasliševal Stjepana Perića, ki so ga v sredo aretirali v Liegu.

Perić trdi, da je 16. oktobra odpotoval iz Berlina, namenjen v London, kjer se je hotel naučiti angleščine. V Liege je prišel, da bi mu dal teroristični odbor potrebne denarje za potovanje na Anglijo in za organiziranje terorističnega gibanja.

Perić je nadalje priznal, da je eden izmed glavnih pomočnikov dr. Paveliča in da je od voditeljev teroristov že večkrat dobil različne zneske, ki jih je porabil za organiziranje terorističnega pokreta v raznih evropskih mestih, kjer se je mudil v posebnih misijah.

Meseca julija se je sestel z enim izmed teroristov, ki so jih aretirali, ker so osumljeni soudeležbe pri marseillem atentatu.

Glede potnega lista, ki so ga našli pri njem, so ugotovili, da je ponarejen in da ga je po vsej priliki izdelala ista »tovarna« potnih listov, ki jih je dobavljala tudi drugim aretiranim teroristom na Francoškem.

Perić se vedno trdovratno in energično taji, da bi bil sokrivce marseilškega atentata Belgijske preiskovalne oblasti so ga obtožile uporabe ponarejenih dokumentov in uvedle proti njemu nadaljnjo preiskavo.

Pariz, 22. oktobra. AA. Iz Liega poročajo, da je aretirani terorist Perić pri zaslišanju izjavil, da se je sestel s Kvaternikom, ko je bil meseca julija na Francoškem.

Belgijski list »Meuse« trdi v sročnji številki, da je Perić 17. t. m. dvignil pri podružnici neke bruseljske banke v Liegu ček za 4800 frankov, ki ga je na Peričev račun izdal neki Zubalo, ki živi v Berlinu. List pravi na koncu, da se je Perić 17. oktobra sestel na železniški postaji v Liegu s svojima rojakoma Anićem in Beldžanom, ki živita stalno v Seraingu. Po najnovejših vestih iz Bruslja Anić in Beldžana še niso aretirali.

Prejšnje vesti, da sta Perić in Perčec ista oseba, zdaj kategorično demantirajo. Navzlic temu pa vsa poročila iz Liega soglašajo, da je Perić eden izmed glavnih pomagačev Anta Paveliča, ki je aktivno delal za izvedbo terorističnih načrtov svoje organizacije.

Dubrovniki, 22. oktobra. d. V zvezi z aretacijo Stjepana Perića v Liegu, so se tu iz krogov, ki poznajo dr. Perića, razširile vesti, da je bil nekoč eden izmed glavnih članov federalistične stranke. Prvotno je bil v vrstah frankovcev, ko pa so nehali delovati, je prišel agitirati za bivšo federalistično stranko. Iz inozemstva je že večkrat pisal svojim prijateljem v Dubrovniku, naj mu pošljejo kakšno denarno pomoč, ker so se njegove življenjske razmere silno poslabšale. Sam je prenehal vzdrževati tudi ženo in deca. Zato se je žena tudi od njega ločila.

Centrale teroristov

Beograd, 22. oktobra. p. Po vestih iz Bruslja je dal snovi v Liegu aretirani dr. Stjepan Perić zanimive izjave o delovanju teroristične organizacije. Povedal je, da mu je Mijo Kralj v Bruslju pravil, da ima organizacija tri centrale v Evropi in eno v Južni Ameriki. In sicer v Avstriji, na Madžarskem, v Belgiji ter v Sao Paulu v Braziliji. Kralj mu je tudi priznal, da je Perčec leto potoval v Brazilijo in Argentino in se tam sestel s tankarnimi teroristi. Kakor že kaže, je skril Perčec tam najti dobro izumne atentatorje, dobre strelce, ker jih v Evropi ni imel.

Perić je podal nekaj izpovedi tudi o Mariji Vondračkovi, ki jo je dobro poznal. Bila je poročena, pa se je kmalu po poroki zopet ločila. Perić meni, da je niso mogli videti v Marseilleu z njenim možem, narečeno z Mijom Kraljem, s katerim je imela že prej intimnejše odnose.

Vloga dr. Artukovića

Pariz, 22. oktobra. d. Kakor znano, je francoska policija aretirala v Dieppeu, v obmorskem pristanišču, kamor prihajajo ladje iz Anglije, dr. Andreja Artukovića. Prijela ga je najprej angleška policija, ki pa ga je vrnila v Francijo, ker je francoska policija koncentrirala vso preiskavo v svojih rokah. Pri Artukoviću so našli madžarski potni list, izdan v Budimpešti 12. 5. februarja pod št. A 404.509/314.546. Artuković je priznal francoskim oblastem, da je po svojem begu iz Jugoslavije leta 1932, po ponorečenju vstati banditov v Liki, odšel v Italijo, kjer se je mudil v Paveličevem taborišču.

Kaonele je bil na Reki, v Bresciji in Milanu, odkoder je odšel v Budimpešto, nato pa na Dunaj, kjer je bil aretirani skupno z organizatorji Orebovega atentata na kralja Aleksandra. Artuković je bil skupaj z Vladimirjem Singerjem in Evgenom Kvaternikom. Vsi trije so imeli madžarske potne liste in sicer Artuković na ime dr. Pavić Arnaut, madžarski rezervni oficir z Reke. Tedaj so v preiskavi našli pri njem več strelnih, bombe, pekleniški stroji, revolverje in velik del arhiva teroristov. Vse te stvari imajo še sedaj v zunanem ministrstvu na Dunaju. Po te aretaciji so ga avstrijske oblasti izgnale na Madžarsko, odkoder je odšel z dvema madžarskima potnima listoma v Italijo. Prvi potni list je bil izdan na ime Miklas Nemeth trgovca iz Budimpešte, drugi pa na njegovo pravo ime Andreja Artukovića.

Dne 3. septembra se je Artuković sestel v Milanu z dr. Paveličem, s katerim je imel tri ure dolge razgovore. Od tu je odšel v London, kamor je prišel 15. septembra. Njegovo misijo v Londonu bo razsvetlila angleška policija s Scotland Yarda, ki ga je izročila francoskim oblastem. Kakor se je zvedelo, so se angleške oblasti odločile, da bodo izročile vse sumljive ljudi, ki jih

Moralna odgovornost

švicarski tisk o podpornikih in zaščitnikih političnih teroristov

Zeneva, 22. oktobra. d. »La Tribune de Geneve« je objavila zanimiv članek o preiskavi proti fizičnim in intelektualnim krivcem marseilškega zločina. V članku pravi med drugim:

Kakor preiskava vedno bolj napreduje, tako smo vedno bolj začudeni, kakšne olajšave in ugodnosti je ponekod uživala tajna organizacija, ki je izvršila zločin. Vse kaže, da si je znala ta organizacija dobiti povsem izredna pooblastila z nekimi strani. Tu je neka koincidenca, ki je v interesu miru nikakor ni mogoče zamočati. Preiskava je dokazala, da so bili morilci kralja Aleksandra in ministra Barthouja fizično in moralno vzgojeni v taborišču na Janka pusztu. Stalni delegat Jugoslavije pri Društvu narodov je govoril o tem že meseca junija v svetu Društva narodov, zastopnik madžarske vlade pa je izjavil, da je bil ta tabor že meseca aprila razpuščen, dasi je dejansko obstajal še nadalje.

Zadušnica za Poincareja in Barthouja

Beograd, 22. oktobra. AA. Ob 11. dopoldne je bila v katoliški cerkvi zadušnica za Raymondja Poincareja, bivšega predsednika francoske republike, in Louisa Barthouja, bivšega predsednika vlade in francoskega zunanjega ministra. Cerkev je bila vsa pregrnjena s črnim. Sredi cerkve je stal katafalk, pokrit s francosko tricoloro in obdan s svežim cvetjem in svečami. Zadušnice so se poleg drugih udeležili odposlanec dvora prvi adjutant Nj. Vel. kralja general Ječmenić, člani vlade z g. Njokolo Uzunovićem na čelu, člani diplomatskega zbora s papeškim nuncijem msgr. Pellegrinetti na čelu, šefi in zastopniki vseh tujih vojaških in trgovinskih odposlanstev, predsednik senata dr. Tomašić in predsednik Narodne skupščine dr. Kumanudi z več člani obeh zbornic, pomočnika zunanjega ministra Jurišić in Purić, ravnatelj Centralnega presbitorja dr. Kosta Luković, ravnatelj in načel. oddelkov posameznih ministrstev, lepo število najodličnejših zastopnikov francoske kolonije v Beogradu, med nimi bivši ravnatelj »Batignolles« g. Durand in sedanjí ravnatelj g. Furie s soprogo, ki je nekakinja pokomega Poincareja, zastopniki društva prijateljev Francije, rektor univerze z več vseučiliškimi profesorji, viceguverner Narodne banke g. Radović, v imenu društva »Polius d'Orient« profesor Loran, bivši zunanji minister Momčilo Ninčić, kipar Jovanović, šef francoske otroške bolnice dr. Garnie itd.

Po končani žalni slovesnosti je francoski poslanik na našem dvoru g. Naggiar spremenil sožalne izjave.

Žalna svečanost v praškem dijaškem domu

Praga, 22. oktobra. AA. Jugoslovanski dijak v Pragi so priredili v soboto zvečer v Studentskem domu zelo ganljivo žalno svečanost za pokojnim Viteškim kraljem Aleksandrom I., ki so ji razen kolegijske prisostvovali tudi poslanci dr. Grisogono z osoljem poslaništva in vsa praška jugoslovenska kolonija.

Svečanost je otvoril z govorom predsednik »Jugoslovenskega kluba« in častni generalni konzul g. Bradanović. Za njim je poslanik dr. Grisogono poveličeval delo po-

DEBELI LJUDJE pri delu in razvedli lu hltro opesajo prekomerna debe lost pa se do odstranili z zovživanjem neskođljivih in znanih

BOXBERGER KISSINGEN
TABLET ZA HUJŠANJE

Dobijo se vsaki lekarni ali trgovini s hrano in zdravili

bodo te dni aretirale, takoj francoskim oblastem v svrhu nadaljnje preiskave

Pariz, 22. okt. g. Policijsko zasliševanje včeraj aretirane dr. Andreja Artukovića je ugotovilo, da je bil član organizacije »Uskoka« in dober znanec Paveliča. Dokazov za kakršnokoli sokrivdo pri pripravah za marseilski atentat ni bilo mogoče dobiti. Dr. Artuković se bo moral zaradi tega zaenkrat zadržati samo zaradi uporabe ponarejenega potnega lista

Kdo je skrivnostna zarotnica

Pariz, 22. oktobra. d. V preiskavi o marseillem atentatu se omenjata tudi skrivnostna ženska in njen spremljevalec. Tako je bilo ugotovljeno, da se je terorist Mijo Kralj sestel z njima v Parizu, kjer sta se nastanila v nekem hotelu v ulici Saint Ana št. 10. V hotelsko knjigo sta se vpisala kot Jean Vondraček, star 34 let, in ga. Marija Vondraček, stara 24 let, oba iz Trsta. Zenska je s svojim pojavom izzvala pravo senzacijo. Posebno pozornost so zbujali: njeni svetli plavi lasje, hotelsko osebje jo je imenovalo »lepo Slovanko« in tako jo imenujejo tudi v francoskih listih. Njen spremljevalec je bil pravo nasprotje, priprto človek. Po gotovih podatkih sklepajo, da sta bila to Josip Metzger in njegova žena. Metzger je bil nižji avstrijski oficir ter je pobegnil iz Jugoslavije že pred 10 leti, narkar je živel na Madžarskem. V zadnjem času je bil s svojo ženo na Janka pusztu kot član Paveličeve teroristične organizacije. Oblasti iščejo sedaj tajinstvene Clarka, ki se je neko noč mudil v družbi Marje Vondračkove v hotelu v ulici Saint Ana v Parizu.

Pariz, 22. oktobra. p. V neki vasi blizu mesta Boulogne sur Mere so aretirali nekdanjega moža Marije Vondračkove. Pri njem so našli mnogo korespondence z njegovo bivšo ženo. Vsa pisma so zaplenili

Preiskava je nadalje dokazala, da je bil glavni inšpator te akcije dr. Ante Pavelič, eden izmed voditeljev emigracije, ki je v podunavskih državah in v novi Jugoslaviji hotela ožviti najslabše tradicije razbojništva. Vsakomur je znano, da živi Pavelič v Milanu, da ima v Italiji zveze z vsemi slovanofobskimi krogi. Njemu je treba pripisati vso neprestano in nezadržano kampanjo italijanskega tiska proti Jugoslaviji s pomočjo nešteti izmisljenih vestí o njenih notranjih težavah. Rimska vlada mora danes računati s tem, da lahko napadno polmovanje azijske pravice v danem primeru postane nevarno vsej Evropi. Po svojem poslednjem govoru, ki je bil navdahnjen z željo po miru, bo Mussolini pač znal postopati, kakor je treba proti zarotnikom, ki so zlorabili njegovo gostoljubnost, in proti novinarjem, ki so s svojimi napadi izzvali reakcijo jugoslovenskega tiska, proti kateri se je Mussolini v svojem govoru sam pritožil.

kolnega kralja in naglasil zlasti neprecenljive zasluge dinastije Karagjorgjevičev za narodno zedinjenje in veličino Jugoslavije. Govor jugoslovenskega poslanika je napravil globok vtis na vse prisotne. Na koncu je zbor jugoslovenskih dijakov zapel jugoslovensko himno.

Spomenik Viteškega kralja v Zagrebu

Zagreb, 22. oktobra. d. Danes popoldne je imel zagrebski mestni svet izredno sejo. Sklenil je, da bo Zagreb postavil dostojen spomenik Viteškemu kralju Aleksandru I. Mestna občina bo prispevala za spomenik 250.000 Din Organiziral se bo poseben odbor pod vodstvom župana, ki bo vodil nadaljnje nabiranje prispevkov in določil kraj, kjer naj se spomenik postavi. Mestni svet je nadalje sklenil, da se ima ona najlepši zagrebski ulici krstili z imenom Louisa Barthouja. Tudi za določitev te ulice je bil izvoljen poseben odbor. Končno je občinski svet sklenil, da se ulica Josipa Franka prekrsti z imenom hrvatskega pesnika Dragutina Domjanica.

Del hitlerjevcev premeščen iz Varaždina v Lipik

Varaždin, 22. oktobra. d. Danes je zapustilo Varaždin 340 avstrijskih hitlerjevcev, ki so jih premeštili v pokolišče Lipik, kjer bodo čez zimo, ko ni zdraviliških gostov, lahko nastanjeni v tamošnjih hotelih. V treh taboriščih v Varaždinu je ostalo še okrog tisoč avstrijskih beguncev. Hitlerjevci, ki so bili premeščeni v Lipik, so morali zapustiti Varaždin, ker so bili nastanjeni v neki šoli, ki jo rabi mesto za šolsko dečo.

Med hitlerjevci v Varaždinu je prišlo tudi do nekih manjših sporov. Vodja inž. Jo. sef Wells se je spril z nekaterimi člani vodstva, sedaj pa je bil ta spor likvidiran na ta način, da je bil premeščen v Lipik tudi del vodstva.

Preokret v japonski politiki

Tokio, 22. oktobra. w. V krogih zunanjega ministristva zatrljujejo da razpravlja japonska vlada o možnosti angleško-ameriško-japonske pogodbe o nenapadnosti. Kot pozajo za preokret japonske zunanje politike se označuje zaključitev mornariškega dogovora med temi tremi državami.

Rezultat Gömbösovega poseta v Varšavi

Zaključitev poljsko-madžarske konvencije o intelektualnem sodelovanju in ustanovitev mešane komisije za pospeševanje medsebojne trgovine

Varšava, 22. oktobra. AA. O konferencah madžarskega ministristkega predsednika Gömbösa v Varšavi je bil objavljen danes naslednji komunikat:

Predsednik madžarske vlade Gömbös je ob svojem uradnem obisku v Varšavi skupaj s predsednikom poljske vlade Kozłowskiem in zunanjim ministrom Beckom proučeval zaupno vprašanje poljsko-madžarskega razmerja, ki temelji na tradicionalnem prijateljstvu. Vsi trije državniški so nadalje razpravljali o mednarodnih problemih, zlasti o gospodarskem položaju srednje Evrope in o drugih problemih, ki se tičejo obeh držav. Izmenjava misli je potrdila obojestransko iskreno željo, da bi se čim bolj razvili in okreplili medsebojni odnosi. Te želje so našle izraza v tem, da so dne 21. t. m. predsednik madžarske vlade Gömbös, poljski zunanji minister Beck ter prosvetni minister podpisali poljsko-madžarsko konvencijo o intelektualnem sodelovanju.

Razen tega je bila o prihli obiska Gömbösa sklenjena čimprejja ustanovitev odborov za proučevanje gospodarskih vprašanj na Madžarskem in na Poljskem ter ustanovitev poljsko-madžarske mešane komisije.

Janka puszta gnezdo zločincev

Janka puszta, kjer so imeli svoje taborišče Paveličevi teroristi, leži približno 7 km daleč od severne jugoslovenske meje na madžarskem ozemlju, in sicer na prostori ravnini, nedaleč od Legrad na naši strani in Kotoribe Mesto za to taborišče je bilo zelo spretno izbrano, ker se nahaja v bližini železniških križišč. Prvotno je bilo na Janka pusztu kakih 30 emigrantov, članov organizacije »Ustaša« pozneje pa se je njihovo število povečalo in jih je bilo več sto. Na Janka pusztu so živeli povsem vojaško življenje. Dopoldne in popoldne so se na lastnem strelišču vežbali in revolverjev, iz pušk in revolverjev, v metanju bomb ter montiranju in preizkušanju raznih pekleniških strojev. Imeli so tudi posebne instruktore, ki so jih učili, kako se najlažje razstreljujejo železniški mostovi, železniške proge, javne zgradbe in drugi objekti.

Člani organizacije »Ustaša« so lani dobili tudi posebno uniformo sive barve. Nosili so posebne čepice, ukrojene tako, da se je mogel sprednji del potegniti preko obraza kot maska.

Vrhovni poveljnik je bil dr. Ante Pavelič, ki si je postavil za namestnika Gustava Perčeca. Pavelič je pogosto prihajal na Janka puszto, kjer je izvrševal inspekcije v družbi z bivšim podpolkovnikom Perčevićem. Ob takih prilikah sta oba nosila »ustaško« uniformo. Disciplino je bila v taborišču zelo stroga in so za manjše pogreške »ustaše« kaznovali z zapornim ter batinanjem, za večje prestopke pa so jih obsojali tudi na smrt.

V javnosti je znan iz razprave pred državnim sodiščem za zaščito države v Beogradu primer nekoga Bosanca, ki je bil lani osumljen, da je jugoslovenski vojun.

V imenu »poglavnika« dr. Paveliča ga je obsodil Gustav Perčec na smrt, dvema »ustašema« pa je bilo odrejeno, naj obsodbo izvršita. Justifikacija je bila izvršena na zverinski način. V kopalni: o, kjer je obsojenec ležal zaprt, sta planila dva »ustaša« ter ga zaklala z noži. Njegovo truplo so kasneje sežgali v peči »ustaškega« štaba.

Na Janka pusztu je bil eden izmed zelo agilnih instruktorjev ves čas tudi morilec glavnega urednika zagrebskih »Novosti« Tonija Schlegla, v Franciji aretirani Pospisil.

Kot zanimivost navajamo, da je 26. aprila l. 1934 prejel jugoslovensko poslaništvo v Budimpešti naslednjo noto: »Kr. madžarsko ministristvo ima čast obvestiti kr. jugoslovensko poslaništvo, da je

mislije za razvoj trgovinske izmenjave blaga. Naposled so se dogovorili, da se še lažje začne pogajanja za sklenitev konvencije o tujskem prometu in konvencije za konzularna vprašanja.

Krakov, 22. oktobra. g. Madžarski ministristki predsednik Gömbös je opoldne prispej v Krakov, kjer so ga slovesno sprejeli in pozdravili zastopniki oblasti. Splošno se je opazilo, da je policija izvedla nenavadno obširne varnostne ukrepe. Železniška postaja je bila že davno pred prihodom Gömbösa popolnoma zaprta za splošen promet. Prav tako močno zastražen je bil tudi hotel, v katerem je stanoval, in vse okoli, ki vodijo tja. Ob 10. zvečer je Gömbös odpotoval v Budimpešto, kamor prispe jutri popoldne.

Glede njegovega obiska v Rimu zatrljujejo, da pojde tjakaj zadnje dni oktobra ali prve dni novembra. Kakor znano, se bo pri tej priliki ustavil tudi na Dunaju.

Madžarska gospodarska delegacija, ki se je pretekli teden vrnila v Budimpešto po nova navodila, je danes zopet odpotovala v Rim, da zaključi gospodarske pogajanje. Vlada želi, da bi bila ta pogajanja končana še pred Gömbösovim prihodom v Rim.

že dolgo pred prejemom njegove verbalne note od 13. marca 1934 ukrenila madžarska vlada vse potrebno, da zapuste politični in jugoslovenski emigranti posestvo Janka puszto, ki so ga najeli pred nekaj časa. Jugoslovenski emigranti, ki so sedaj na Madžarskem, bodo ostali pod nadzorom oblasti.

Razen na Madžarskem so imeli Paveličevi teroristi svoja taborišča tudi v Italiji



in sicer v Borgotaru in Vischettu in v Bovegnu pri Lago d'Iseo. Borgotaru je mahnno mesto v ligurskih Apeninih, južno od Piacence.

V eni izmed največjih hiš, v starem poslopju »Il Palazzo« je stanovalo 61 »ustaše«, ki so vedno javno nosili uniforme, sive barve in čepice z znakom »U«. Poveljnik je bil neki Jasinski, dočim je imel Pavelič svojo pisarno v Piacenci. Živeli so povsem po vojaško in so vsak dan hodili na vaje na Monte Celpi. Taborišče so kasneje prenesli v Vischetto, majhno vas s kakimi 15 kmečki hišami pod goro Greco. »Ustaše« so se vežbali vsak dan ter so dobivali po 10 lir na dan plače, v prostih urah pa so hodili v mescece Bardí, kjer so veseljačili v kavarnah »Centrale« in »Trieste«. Iz teh taborišč je bil poslan meseca decembra leta 1933. v Zagreb Pater Oreb, da bi izvršil atentat na kralja Aleksandra. Kakor znano, je bil Oreb pred državnim sodiščem za zaščito države v Beogradu obsojen na smrt in justifikiran.

Janka puszta — prazna

Budimpešta, 22. oktobra. g. Inozemski novinarji, ki so jih madžarske oblasti povabile v Nagy Kanizso, da bi si ogledali tabor hrvatskih teroristov na Janka pusztu, so prišli tjakaj že prepozno, kajti med tem je nekaj francoskih novinarjev ugotovilo, da se je velika večina emigrantov z Janka puszte že pred nekaj dnevi preselila na drugo veleposstvo Buza puszto, ki je oddaljeno okoli 30 km od Janka puszte. O lastništvu Janka puszte je znano, da jo poseduje, ki meri 240 orajov, last dedičev vladnega svetnika Szajhelyja in je tvorilo pred tem del fidejkomisa grofa Edmunda Zichyja. Ti dediči so oddali posestvo leta 1931. v najem hrvatskemu emigrantu Emilu Horvatu, ki so ga baje pozneje nekoč umorili v Berlinu. Današnji najemnik Janka puszte je špeditör Schlosser iz Nagy Kanizse.

Požar na Teharju pri Celju

Celje, 22. oktobra. Snovi okrog 19.30 se je nenadoma poročilo nebo nad Teharjem. Kmalu so švigali proti nebu visoki plameni, ki so daleč na okrog ozarovali vso okolico. Gorel je velik kozolec posestnika Franca Dimca. Na pomoč so prispeli gasilci iz Teharja, Gaberja, Celja in z Babnega z motorkami. Kozolec, ki je imel tri okna, ni bilo mogoče več rešiti. Zgorelo pa je tudi vse seno, žito in poljsko orodje. Rešili so samo en voz. Požrtvovalnim gasilec je po dvehurnem gašenju uspelo zadušiti ogenj in preprečiti, da bi se razširil na sosednja poslopja. Ško. da je zelo velika, a le v neznatni meri krita z zavarovalnino. Ogenj je bil najbrž podtaknjen.

Iz finančne službe

Beograd, 22. oktobra. p. V finančni službi sta bila premeščena poverjenika Rudolf Uranić iz Šmarja pri Jelšah k finančni upravi za srez Maribor-levi breg ter Alojzij Črepinko iz Dolnje Logatke k finančni upravi v Novem mestu, oba na prošnjo.

Vremenska napoved

Zagrebska vremenska napoved za danes: Precej vedro, pozneje nekoliko oblačno, zmerno toplo.

Dunajska vremenska napoved na torek: Najprej še milašje, toda bolj oblačno vreme

Lavalovo potovanje v Rim

Pariz, 21. oktobra. AA. Listi poročajo, da bo po francoski zunanji minister Laval v Rim šel po zasedanju sveta Društva narodov, ki se bo sestel 13. novembra.